

Miniintervju NO:1 Lars Waern

Hej Lars, så trevligt att du vill vara med på denna miniintervju.

• Så vem är du för de som inte känner dig och vad gör du i dag?

Jag är en gubbe på 66 år som tillbringar min mesta tid i fritidshuset på Hallandsåsen. Som pensionär skulle man kunna tro att det är RC 7-24, men så är det inte. Har faktiskt inte skruvat eller kört RC-bil på över 1½ år. Har mestadels pillat med fritidshuset, ja vi har faktiskt 2 stycken sedan söta frun ärvde sina föräldrars fritidshus för 3-4 år sedan.

• Hur kom det sig att du började med radiostyrt?

Jag slutade med att köra/tävla rally -83 för att det blev för dyrt och byggde en folktracebil istället. Det blev aldrig några tävlingar i folktracebilen, utan jag sålde den till en stockholmare för 6,500 kr. Men jag saknade tävlingsmomentet, så för pengar köpte jag en Kyosho Turbo Scorpion och lyckades övertala 3 av mina kompisar att göra det samma. Fast dom tog Tamiyasparet med en Grasshopper, Fox och en Hot Shot.

Min första RC var faktiskt en båt som jag byggde någon gång runt -74 och det var en Kyosho "Speed Queen 600".

• Hur ser din samling av bilar ut?

Den består mestadels av Kyosho Circuit 1000 bilar, gissar att det finns ett 20-25 stycken i varierande skick, allt från renoveringsobjekt till nya i kartong. Men det finns ett antal Kyosho Gallops, Optimor, Ultimor och några Lazrar, 3-4 Yokomo 834b och några gamla Tamiya Rough Riders. Sen skulle jag gissa att jag har 15-talet andra bilar, men jag har säkert missat några. Har en "modern" bil och det en Ultima RB5a...

• När i ditt tycke var radiostyrd bilsport som bäst?

Jag skulle vilja säga att det var i slutet av 80-talet. I min första tävling som jag vann, var det 56 startande i C-klassen. I A och B-klassen var det tillsammans ett 40-talet startande. Och Toys i Göteborg sålde över 200 Kyosho Optimor på ett år, + alla andra RC-bilar som såldes på Toys.

• Vilken är dina största meriter?

Nationellt var det nog när jag var sidad 1: a i 2WD -90. Internationellt har jag ett par 2WD A-finalplaceringar i EFRA Grand Prix. På senare tid har jag några A-finalplaceringar i USA, Holland och England. Har även ett antal A-finaler i NVC 😊

• Har du någon rolig anekdot att berätta från något race?

Ja du, jag har ju träffat många av 80-90 talets stjärnor såsom Masami, Joel Jonson, Cliff Lett, Jürgen Lautenbach, Jamie Booth, Akira Kogawa + många fler... Men jag kommer ihåg VM -89 i Sydney där en av Masami's mekaniker sa under träningen att jag inte skulle hålla undan när Masami kom upp bakom mig... Han behöver träna på omkörningar också... LoL LoL Vi körde i samma kvalheat i 2WD.

Givetvis finns det många fler historier, men dom kan vi ta vid nästa NVC.

• Hur ser du på utvecklingen kring materialet, var det bättre förr eller finns det saker du tycker har blivit bättre?

Allt har blivit bättre, batteri, motorer, däck, bilar, ja i stort sätt allt. När det var som värst på 90-talet höll ett par 180 koronors Pro-Linedäck 1 heat, motorerna 10–12 heat. Du var tvungen att ha kontakter för att få tag i de bästa accarna, de som hade 10-15% bättre kapacitet. Fast jag saknar ändå tiden då man tillverkade och modifierade sin egen bil. Det är troligtvis därför jag gillar att bygga och tävla med bilar från mitten av 80-talet.

• Du har ju kört för Kyosho, vill du berätta mer om hur det upplägget såg ut och vad förväntade de sig av dig. Vilka bilar körde du och när?

Det var på VM -89 jag knöt kontakten med Kyosho. Jag körde redan Kyosho i Team Toys, men efter VM ingick jag + 49 andra förare runt om i världen i Team Kyosho International. Detta innebar att man fick delvis handtillverkade prototypbilar 9–12 månader innan dom tillgängliga för alla. Normalt lämnade man första rapporten efter 2 månader till Kyosho, 2 månader senare fick man nya uppdaterade delar. Dessa testades med en ny rapport till Kyosho. Efter detta brukade man få de nya delarna som var den "slutliga" varianten. Dessutom krävde Kyosho och SlotCar att jag var en god företrädare för märket på och jämte banan.

Jag började tävla med min Turbo Scorpion, min första tävling jag vann var i Alingsås med en kort MID Optima. I Australien körde jag en Ultima XL och en MID Optima LW. Dessutom har jag kört flera EM, NM och SM med Ultima, Triumph, MID Optima och Lazer.

Jag hoppade av Team Kyosho International till säsongen -94 då jag gick över till Team Losi Sweden för att köra Losi DupleXX och XX4. Var faktiskt erbjuden att köra för både Tamiya och Nikko.

• Vi har ju sett dig på nästan alla vintagetävlingar här i Sverige, och du har ju varit över till USA flertalet gånger och kört Vonats samt även Limburg och UK. Vad betyder dessa race för dig och hur påverkar den din filosofi kring dina byggen?

Min filosofi har alltid varit att köra med delar från den årsklass jag tävlar i. Det har inneburit många många timmar på eBay för att hitta alla tidsenliga tillbehör. Eller när jag letade upp firman som gjorde prototypdelar i kolfiberdelar till Associated, Yokomo, Losi, Delta m.fl på 80-talet för att beställa en kolfiberplatta som den tillverkades -84. Det kostade mig 225\$ för 2x2ft (ca: 600x600mm) och detta för att kunna tillverka egna tidsenliga delar. Vist använder jag nytillverkade delar, men bara om de är likvärdiga det som var tillgängliga då. Så jag gör bara modifieringar som gjordes eller kunde tänkas göras då. Detta innebär att jag har ett rätt stort antal med gamla bilder på modifieringar som gjordes då för att styrka mina egna modifieringar. I vissa fall använder jag moderna stötdämpare där reglementet tillåter det. För faktum är att Kyoshos stötdämpare CB88 från -83 har samma uppbyggnad och dimensioner som en modern 10 milimeters dämpare. Sedan använder jag givetvis en modern spakradio, servon, ESC och moderna accar.

Jag är ju lite klugen när det gäller re-re bilarna (nyutgåvorna) och då speciellt från Kyosho som är moderniserade. Men för vintage racing är det ju bra att tillgängligheten ökat och att man inte behöver jaga gamla reservdelar.

• Om man vill tävla med äldre radiostyrda bilar, har du några tips till de som inte kört på några år?

Om man har kvar några av sina gamla bilar är det bara att damma av dessa och köpa några nya accar. Om inte, så finns det sedan några år tillbaka gamla bilar i nyutgåva från framförallt Kyosho och Tamiya att köpa. Sedan är det bara leta upp någon grusplan och börja sladda. Om man väljer att tävla skall man inte ställa för höga krav på sig själv. Min erfarenhet är att man startar på ca: 60–70 % sin gamla kapacitet och slutet av en tävling når man till 90% eller mer. Personligen kör jag i princip inte en meter mellan tävlingarna. Men jag vet att flera gamla förare väljer att inte köra på grund av att min inte vill lägga tid på träna.

• Om vi siar lite om framtiden, hur tror du radiostyrd bilsport kommer utvecklas och vintageracing i synnerhet?

Svår fråga att svara på då jag inte följer RC-utvecklingen. När det gäller vintage-bilar är ju tillgängligheten stor tack vare Re-Re bilarna (nyutgåvorna). Sedan kör vi enhetsdäck och motorbegränsningar i Sverige/Norge NVC vilket gör att vi håller ner kostnaderna. Detta borde göra att vi kan få hyggligt stora startfält.

Internationellt ökar vintage trenden och då speciellt i Tyskland och Frankrike.

Vi tackar Lars Waern för din medverkan!

/Tomas Karlsson

